

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. P.**, zastoupené advokátem JUDr. Ivo Adámkem, se sídlem Ostrčilova 13, Ostrava 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2005, sp. zn. 59 Az 27/2005,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Ivo Adámka **se určuje** částkou 2558,50 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2005, č. j. OAM-137/VL-10-19-2005, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zamítlo žádost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelka proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 14. 10. 2005.

Rozsudek žalobkyně napadá kasační stížností, a to z důvodu obsaženého v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., když namítá, že správní orgán nezjistil úplně a přesně skutkový stav věci a neopatřil si úplně důkazy. Stěžovatelka znovu připomněla, že její problémy v zemi původu jsou zdánlivě soukromého charakteru, ale znemožňují jí život způsobem, na který pamatují články 43 a 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydané Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Poté, co jí byl ustanoven právní zástupce, doplnil kasační stížnost o připomínku stěžovatelčina tvrzení ve správním řízení, že se cítí být ve vlasti ohrožena problémy se svým manželem, který je násilnické povahy a často ji opakovaně fyzicky napadal. Svou situaci chtěla vyřešit odjezdem do ČR, kde však měla problémy s Ukrajinci, kteří ji zde nutili k prostituci, a poté, co jim utekla, jí vyhrožují, že ji najdou. Stěžovatelka také přiznal, že stěžovatelka nedoložila žádné důkazy, které by umožňovaly udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, nicméně nelze vyloučit, že by její případ mohl být podřazen pod ustanovení

§ 14 téhož zákona, mohlo by tedy být možné přiznat jí vzhledem ke skutkovým okolnostem případu, jež by stěžovatelka ještě doplnila, humanitární azyl. Proto stěžovatelka žádá, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu projednání.

Stěžovatelka také požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti, jak na to správně upozornil i zástupce stěžovatelky.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelka svou kasační stížnost opírá zejména o své problémy s manželem. Na obdobná skutková tvrzení však již Nejvyšší správní soud reagoval, a to ve svém rozsudku ze dne 3. 11. 2005, sp. zn. 6 Azs 550/2004 (publ. na www.nssoud.cz): „*Je-li žadatelka o azyl v zemi svého původu napadána svým drogově závislým druhem a jeho věřiteli k úhradě dluhů druhá nucena k prostituci, nesvědčí jí důvod pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb.*“

Pokud pak v doplnění kasační stížnosti zmiňuje, že by u ní tyto skutečnosti mohly zakládat důvod k udělení humanitárního azylu, a slibuje, že konkrétní okolnosti, které by udělení humanitárního azylu dále odůvodnily, ještě doplní, je třeba poukázat na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2003, sp. zn. 3 Azs 23/2003 (publ. na www.nssoud.cz): „*Žadatel o azyl musí uvést skutečnosti a důvody, pro které o azyl žádá, již ve správním řízení. Pokud nežádá o udělení humanitárního azylu v řízení před správním orgánem, resp. neuvede důvody hodné zvláštního zřetele, které by mohl vzít správní orgán v úvahu při rozhodování o udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nemůže k jejich případnému uplatnění až v žalobě či v kasační stížnosti soud přihlížet.*“

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ivo Adámek; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 1 000 Kč za dva úkony právní

služby – převzetí a příprava věci a doplnění kasační stížnosti - a 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), c) a d), § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Vzhledem k tomu, že je advokát plátcem daně z přidané hodnoty, navyšuje se tato částka o 408,50 Kč na celkových 2558,50 Kč, Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu